

PONÈNCIA 5: INSTRUMENTS PER A LA COHESIÓ PROFESSIONAL

SUBPONÈNCIA: COM ACONSEGUIR QUE ELS COL·LEGIS I EL CONSELL SATISFACIN MILLOR LES NECESSITATS DELS METGES?

Estat actual

Els metges creuen majoritàriament que els col·legis serveixen poc per als temes que realment els interessin. Aprecien positivament alguns serveis que els ofereixen, com assegurances, assessoria fiscal, responsabilitat civil, però globalment no en tenen una bona opinió, especialment els metges més joves i els metges amb menys èxit professional. Però encara que no se sentin representats pels col·legis, hi busquen suport i ajut quan tenen problemes concrets de tipus personal, ja siguin laborals o judicials, i paradoxalment sovint ho fan amb la convicció que el Col·legi els hi ha de resoldre.

Les raons d'aquesta desconfiança cap als col·legis són múltiples:

1. Els col·legis no resolen les necessitats col·lectives dels metges, encara que puguin resoldre necessitats personals (assessorament, assegurances...). Les necessitats col·lectives són millorar la valoració social dels metges, i les seves retribucions, augmentar l'autonomia professional en la gestió del temps, del treball i dels recursos, reduir la judicialització, augmentar la motivació... I en això els col·legis hi fan poc, perquè segurament no hi poden influir gaire.
2. Pèrdua del sentiment de pertinença a una classe professional, que no té el relleu social del passat, i no està cohesionada.
3. Convicció que els col·legis s'han alineat al costat de l'Administració i no han plantejat les reivindicacions laborals dels metges.
4. Pocs èxits en el paper dels col·legis com a interlocutors davant les Entitats d'Assegurança Lliure en la negociació dels barems i dels procediments.
5. Escassa presència dels col·legis en els llocs de treball.
6. Obligatorietat col·legial i del pagament de les quotes, amb tota la càrrega negativa que comporten avui dia les obligacions.

El Consell de Col·legis de Metges de Catalunya encara té pitjor consideració, perquè és un ens desconegut, amb competències de coordinació, però sense competències executives.

Previsions de futur

El debat obert sobre l'obligatorietat col·legial i el poc prestigi dels col·legis professionals entre les élites dirigents del nostre país fan témer que els col·legis puguin desaparèixer com a entitats de dret públic i que les seves funcions siguin retirades i atorgades a altres institucions o assumides per l'Administració.

Tant en el cas que els col·legis continuïn sent obligatoris, com si es converteixen en entitats de lliure afiliació, es veuran abocats a enfrontaments amb l'Administració sanitària si la demanda sanitària continua creixent a causa de l'envelliment de la població i la immigració, i no augmenten els recursos públics. Una societat més informada dels seus drets amb més expectatives i més exigent en la prestació de serveis pot representar un element de més pressió sobre els metges per mantenir la mateixa qualitat de servei. Els col·legis hauran d'intervenir per garantir el manteniment d'una pràctica clínica de qualitat i per evitar sobrecàrregues de treball inaguantables per als metges. Un fracàs en aquest paper pot representar un cop molt greu a la credibilitat dels col·legis.

En el terreny dels serveis, els col·legis podran mantenir el seu atractiu si les empreses col·legials poden mantenir un grau de competitivitat i de qualitat elevats.

Els col·legis hauran de trobar una política equilibrada entre l'exigència als metges d'una bona pràctica mèdica, del compliment dels principis deontològics i del manteniment de la competència, i les actuacions reivindicatives davant d'una Administració que té uns recursos econòmics limitats, per la qual cosa disposa de menys recursos i facilitats que les organitzacions sindicals.

En què cal millorar

1. Cal millorar en credibilitat creant un clima de confiança entre els metges, mitjançant la defensa oberta dels seus interessos, i adoptant posicionaments clars i públics quan entrin en conflicte amb els de l'Administració.
També la transparència de les gestions col·legials afavoreix la credibilitat, tant en els serveis que ofereix el Col·legi, o el destí de les quotes com en els beneficis que comporta per al col·legiat utilitzar els serveis del Col·legi en lloc d'altres ofertes.
2. Convé potenciar la participació dels metges en l'activitat col·legial, amb més representativitat relacionada amb el tipus i el lloc de treball dels metges, per fer del Col·legi un referent en la nostra vida social i professional.
3. Fa falta fomentar la cohesió entre els metges, afavorint i potenciant les relacions socials entre nosaltres, objectiu que ara només s'aconsegueix entre els qui treballen junts (fora del Col·legi) i els qui pertanyen a la mateixa especialitat i coincideixen en congressos i reunions (també fora del Col·legi). S'haurien d'aplicar mesures per recuperar la consciència de pertànyer a una mateixa professió, que té un objectiu comú, del qual hem d'enorgullir-nos, que és vetllar per la salut del poble.
4. La reorganització territorial de Catalunya afectarà els àmbits d'influència dels actuals Col·legis provincials i pot causar distorsió important en els processos de representació de la professió.
5. Cal millorar la capacitat operativa i augmentar la força de representació i defensa dels interessos professionals. L'existència de quatre col·legis independents i d'un Consell sense capacitat executiva no afavoreix la consecució d'aquest objectiu. Una sola veu que parli en nom dels metges de Catalunya és el que segurament més convé.

6. En el cas d'arribar a la fusió dels quatre col·legis de metges catalans en un sol Col·legi, on tots els metges tinguessin idèntics drets i obligacions, s'hauria de reclamar la representació del Col·legi de Metges de Catalunya en els òrgans de govern de les institucions sanitàries i de les facultats de medicina.
7. En les relacions dels Col·legis de Metges Catalans amb l'OMC s'ha de reclamar un marc de participació que tingui en compte el pes demogràfic dels col·legis.
8. Els col·legiats se sentirien segurament més orgullosos del seu Col·legi si aquest fos capaç de garantir la competència dels professionals i el compliment de les normes deontològiques, amb l'aplicació de mesures correctores en el cas de competència insuficient i de sancions en el cas d'infracció del Codi deontològic.
9. Els Col·legis de Metges de Catalunya haurien de posicionar-se de manera ferma i contundent en un conjunt de temes que afecten la vida diària del metge:
 - a) Inseguretat física dels professionals sanitaris vinculada al seu exercici professional.
 - b) Prolongació excessiva de la jornada laboral.
 - c) Falta de consideració cap als metges per part dels equips directius dels centres.
 - d) Absència de criteris d'autogestió (tutelada si cal) dels professionals i de retribució ajustada a la seva capacitat de resolució.
 - e) La necessitat de facilitar recursos tecnològics als metges.